

MAARIA
LAIHO

ANNELE

MAARIA
LAIHO

ANNELLE

Copyright © Maaria Laiho 2024

Taitto: Joonas Tammisto

Kannen kuva:

Kiusaus

Maaria Laiho 2023

Akryyli

Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7280-5

Alkusanat

Muutin joulukuussa 2023 kuntoutumiskotiin, kun psyykkinen vointini romahti. Kirjan runot olen kirjoittanut omaohjaajalleni Annelle pitkin vuotta. Hän on ollut suurena ja korvaamattomana tukena minulle. Monen monta itkua olemme yhdessä itkeneet. Ilosta, surusta ja rakkaudesta. Halusin teksteilläni ilahduttaa ja kiittää häntä. Näiden runojen lukeminen yhdessä on ollut mitä parhainta itkuterapiaa ja sielunhoitoa. Muistan, kun sain kerran silmätulehduksen kun olimme itkeneet koko päivän minun lukiessa runoja. Se oli jo vähän huvittavaa. Olkoon tämä kirja nyt kuitenkin suurempana kiitoksena työstäsi, Anne. Olet suurenmoinen ihminen ja suunnattoman tärkeä ja rakas. Ihmisyydelläsi on vahva tarkoitus. Sinulla on hyvydessäsi selkeä tehtävä tässä elämässä, eikä yksikään päivä ole turhaa. Eivät edes ne pimeät ja lohduttomat päivät, sillä sinä olet oppinut kääntämään vaikeudet voitoksi. Juuri niinkuin sanoit minus-takin. Siihen minäkin pyrin. Elämän kolhut ovat muovanneet meistä kirkkaita helmiä, emmekä ole vajonneet synkkyyteen.

Rakkautesi ansiosta olet pelastanut monia ja tulet vielä pelastamaan. Myös minut olet sinä pelastanut. Sinusta hohkaa positiivinen energia, lämpö ja empatia.

Tahdon et polkus on vehreä ja että siellä on valontuojia. Muista, että aamu tulee ja niin tulee pikkulintuin viserryskin ja pehmeä tuulen tuiverrus. Voit olla rauhassa.

Motivoit minua kirjoittamaan tämän kirjan etuoikeudessani saada kokea niin paljon rakkautta, empatiaa ja ymmärrystä. Olet sielunsiskoni. En koskaan tule unohtamaan itkun täyteisiä runohetkiämme.

Suuri kiitos sinulle. Joskus vaikeuksien keskelläkin syntyy jotain kaunista. Kiitollisuus tuo onnen.

Sydän täynnä kultaa
Annan sen elämäni johtaa
Eivät saa minua murheen kahleet
Ne tuhkaksi muuttanut oon
Ovat vaikeudet vaienneet
Minä menen, minä menen
Polkuni katkea ei
Rakkauteen jatkan
ilman katkeruutta
koska joka hetkessä
näen tyrmistyttävän
kauneuden
En vaikene en
vaan laulan tarinani
Se lohtua tuokoon
jokaiselle sielulle
On loppumaton
hyvyyden nauha
Tulkoon kaikille
sydämeen rauha

Maaria Laiho & Bob-kissa, 2024

Annelle

Valon lapsi

Valon lapsi,
kultahapsi.
Sydämelläs suuri murhe.
Et ansainnut kärsiä,
vaan tiesi olisi pitänyt olla
jalokiviä täynnä.
Oi valon lapsi.
Lapsen kätes hennot,
niin suohon uponneet,
eikä pelastukseksi
kuin lintuin laulelot.

Valon lapsi,
niin vaan rakkautta hohdat
kaiken kärsineenä.
Uskallat muita rakastaa,
ei ole ylpeyttä sielussas,
ei kateutta kangistavaa.

Valon lapsi.
Elä vahvasti ja iloitse.
Olet kävellyt kivisen tien,
mutta se juuri saa sinut
loistamaan suopeutta ja
maltillisuutta.
Näet ihmisen ihmisenä.
Luonas ei tarvitse pelätä.
Uskon sinuun.
Sinusta ollaan ylpeitä.

Annelle

Koruttomana

Koruttomana
on ihmisen hyvä olla.
Yltä päältä kauniina,
sinivuokkona pellolla.

Koruttomana,
vailla ylpeyttä.
Kohti hyvyyden tietä
kulkee hän,
joka niin puhdas on,
ettei omaa arvoaan tiedä.

Koruttomana
järven sineen eessä.
Alastomana,
hiljaa.

Kallein kaikista on
sydän.
Koruton sydän.
Sitä jos kantaa,
elää onnellisen elämän.

Piirtyy veteen viiva.
Jo vaienneet joutsenet on.

Annelle

Pauhu

Luokses soljuvi kirkkaat veet.
Kätes auki on ja mieli.
Siitä kertoo tuulen kieli.
Katso, jo nousee aurinko.
Se pienimmänkin muistaa.
Ihanaa, jo aamu sarastaa.
Viel koittaa mahdollisuus,
viel virkistyy janoinen sielu.
Sinun kätteis työ korvaamaton
ja kuuntelijan lahja tuo.
Kuljet uuteen päivään
utuisen kirkkaaseen
uljaana ja varmana.
Luokses jäävät valkoiset
lampaat hopeisissa
villoissaan ja jono heitä
joille olet korvaamaton.

Mene meren syliin,
upota murhees syvään veteen.
Kuule hiljaisuus.

Kuule sydämes pauhu.

Annelle

Olemme yhtä

Yli heinästön
katson elämääni.
Kuinka se nousee keltaisena,
toiveikkaana lämpönä.

Paljon olen minä elänyt,
verkkoni veteen laskenut.
Kuullut yöperhosten tanssin,
tömistänyt jalkani mudassa,
 oi ilon päiviä,
 oi ilon päiviä.
Tät loppumaan en saa,
enkä tahtoiskaan.

Satakielet ne minulle soittaa.
Tunnistavat saman arvoisen,
sillä olemme yhtä.

Minä ja kivi.
Olemme yhtä.

Minä ja tavoittamaton.

Kun hengitän syvään,
löydän ykseyden.

Maaria Laiho on vuonna 1983 syntynyt kirjailija, kuvataiteilija ja muusikko. Runojen lisäksi hän on kirjoittanut rikosnovelleja.

Annelle-runokirja on omistettu omaohjaajalleni Annelle kiitoksena kaikesta pyyteettömästä rakkaudesta ja tuesta, jota kuntoutumiskodissa sain. Hän palautti omanarvontunteeni hyväksymällä minut vahvasti juuri sellaisena kuin olen ja itki kanssani elämän iloja ja suruja. Hän sai minut näkemään itseni positiivisessa valossa. Annen täytyy saada kuulla kiitos tekemästään työstä. Tuo vaatimaton, kaunis sielu pitää palkita.

Meistä tuli sielunsiskoja, itkijänaisia. Elämän parhautta on löytää ystävä, jonka kanssa yhteyden kokeminen on niin vahvaa, että jo läsnäololla on parantava vaikutus.

Kiitos Anne-hoitajalle, et unohdu koskaan. Sua sydämessäin kannan ainiaan. Puhukoot runoni puolestani.

9 789528 072805